

LSNIAĆY (5) *part praes act*

łf- (7), lf- (1).

sg f I łśniącą (1). ◇ L łśniąc(e)j (1). ◇ n G łśniąc(e)go (1). ◇ L łśniącym (1). ◇ pl N subst łśniące (1). ◇ A subst łśniące (3); -é (1), -(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.: łśniący.

Błyszczący, połyskujący (8) : Alić dwá mężowie łtánęli przy nich/ w odzieniu łśniącym. MWilkHist G4v, G4v; StrykKron 702; Godná ielt [jedna panna] ścian iedwabiem kofztownie obitych: Godná páłaców miedzią łśniącą téz przykrytych PudłFr 71, 69; łśniące zbroie frogié Ná się przybiera/ siekąc vzbroyony/ Ná wżytkié łtrony. GosłCast 40.

łśniący czym (1): Nie zlotem łśniące brzegi Tagułowe/ Ani przeważne łkárby Crefułowe [...] Ale tyśiąc kroć ważnieyſze kleynoty/ Minerwá moiá z pobożney ochoty Tuć Czytelniku śláchetny podáła KołakSzczęśl Dv.

W charakterystycznych połączeniach: łśniąca broń, miedź, przyłbica, zbroja; złotem łśniący.

a. *O twarzy (1) : Przy grobie ich dwá będący Z niewiáłtami gadáiący. Byli oblicza łśniącego Odzienia iáko śnieg byáłęgo. MWilkHist A3.*

Synonimy: błyszczący, błyszczący się, jaśniący, świecący.

Cf LSKNĄCY, LSNĄCY, LSNIEĆ, LSZCZĄCY